

fødre skulde gaa ud for med den vensynligste Ridsfare at vedde en Matros, som hænger i Taffelagen paa et strandet Skib. Man har set de mest mærkværdige Beviser paa Opoffrelse blandt Slagboerne, og jeg paastår, at alene dette er tilstrækkelig Aarsag til, at de bør faae en Jernbane til Slagen. Men jeg skal tillade mig at nævne Fiskeriet som Hovedgrunden. Naar der nu er Tale om, hvorledes man skal hjælpe Slagen og hjælpe Fiskerne, saa har der været anvist mange forskjellige Veie. Det har i Landsstinget været udtalt, at man kunde forbedre de $2\frac{3}{4}$ Mills Wei, som gaar op til Slagen. Ja vist kan man det, det vil koste $\frac{1}{4}$ Million at lade Chausseen, og det vil være en meget dyr Wei at vedligeholde fremtidig, da der hverken findes Ler, Grus eller Sten, men man faar ikke derved en smule kortere Wei, man faar en lige lang Wei at kjøre med Fisken, og Fisken kommer til at lide det Samme ved den lange Transport, og man faar det samme Fraaqtub, saavel paa denne Vare, som paa andre Varer, der skulle tilføres Bhen, naar vi faae Veien i Stand. Jeg kan derfor ikke indse, at det kunde være nogen større Hjælp for Fiskerne, det vil selvfølgelig blive en Behagelighed, men ikke nogen stor pekuniær Fordel for Slagen eller for Fiskeriet. Den anden Udvæi, som man har paavist, og som ogsaa har været fremdraget i Landsstinget, var, at man kunde bygge en Fiskerihavn ved Slagen. Jeg skal saa villig som Nogen indrømme, at det var den bedste Wei til at hjælpe Fiskerne i det Hele her i Danmark ved at skabe en Havn til Fiskerne, og derefter vilde Jernbanen komme bagefter for at faae Produktet ført fra Havnen. Efter de Undersøgelser, man har anstillet, har det imidlertid vist sig, at en Havn for det Første vilde blive meget vanskelig, og dernæst komme til at koste mindst et Par Millioner, ikke at tale om, at den vilde blive i høi Grad kostbar at vedligeholde paa Grund af de meget uheldige Sandforhold, som der er deroppe, netop paa Kysten ved Slagen. Jeg kan ikke indse rettere end, at vil Staten bygge en Havn, og vedligeholde en saadan kostbar Havn, maa Slagen selvfølgelig bede om at faae den fremfor det Andet, men det kan man ikke vente. Derfor mener jeg, at man bestemt maa opgive denne Tanke, og naar enkelte Mænd i Slagen endogsaa have modvirket Jernbanen for at faae denne Havn, da siger jeg, at det har været et meget forkjæret Blik, de Mænd have havt paa Slagen, naar de have ment at kunne tvinge Havnen frem ved at lade Jernbanen ligge. Den tredje Wei, den, der her foreslaas, og som jeg tillader mig at anbefale,

er altsaa at anlægge en Jernbane. Der er ingen Spørgsmaal om, at naar der kommer en Jernbane til Slagen, vil den forøge Fiskeriet. Man har sagt, at den ikke vil bidrage til at forøge Fiskeriet, men det er der ikke Tale om. Det er Noget, Enhver kan sige sig selv, at det vil anspore Slagboerne til at fiske mere, end de have gjort hidtil. De vide med Visshed, at saa snart de komme i Land med Varerne, kunne de faae den højeste Pris for dem og faae dem hurtigt affatte ved Hjælp af Jernbanen. Der kan altsaa ikke godt være Tale om Andet, end at Fiskeriet vil forøges. Men en Bane er ogsaa gavnlig i andre Retninger. Der er et Fiskeri, som kunde have været drevet meget mere ved Slagen, som har en meget stor Betydning, og som i Virkeligheden er blevet drevet i en ganske anderledes betydelig Grad end nu; det er Kullerfiskeriet. Selv af Mangel paa Angel have de for Dieblisset meget vanskeligt ved at fiske Kuller ved Slagen. Der er intet Spørgsmaal om, at Fiskeriet vil udvikle sig ved Hjælp af en Jernbane; men Hovedsagen for mig ved at faae en Jernbane er, at man faar Fisken ført tidligere og billigere til Markedet, og forøger derved Produktionsværdien i høi Grad. Hvad Staten angaar, er det jo i Virkeligheden ikke aldeles ligeaahldigt for Staten, at den ikke tager alle Pengene derved. Posten koster jo 10,000 Kr. at faae ført til Slagen, og der vil vistnok indvindes 8,000 Kr. paa denne Bane for Staten. Med Hensyn til Rentabiliteten tør jeg temmelig sikkert paaata, at Banen vil forrente sig, det vil sige bære sine Driftsomkostninger. Jeg tør paaata, at der vil komme en betydelig Trafik af Reisende op til dette interessante Punkt ved Slagen, og, hvad jeg allerede har nævnt, Fiskeriet og Bheens Varer vilde ganske sikkert bringe en saa stor Indtægt, at der ikke kan være Tale om, at Staten vil have Tab ved Driften af denne lille Bane. Det, der her foreslaas, er en hidtil uprøvet Type paa Baner her i Landet, en smaltsporet Bane, hvilket jeg ikke skal udtale mig videre om. Summen, der skal til, er 780,000 Kr., deraf giver Hjørring Amt 107,000 Kr., Slagen og Frederikshavn det meste af Resten, foruden det, som Staten skal lægge til. Jeg skal i Forbigaaende nævne, at de to fattige Sogne Elling og Raabjerg, hvorigennem Banen skal gaa, men som vil have meget lidt direkte Nytte af Banen, have vist deres Interesse ved at give et Bidrag af 5,000 Kr. Det, der fordres af Staten, er 500,000 Kr. Naar de staa opførte som Laan, vil jeg ganske ærlig sige, at jeg tror ikke, at det er værdt, at de Herrer vente at faae Pengene tilbage, det